

SOCIAL UTSLAGNING OCH
EKONOMISK BROTTSLIGHET

Olämpliga ungdomsmiljöer

Juni 1980

Rapp
490

Stockholms kommun

Eva Agaeus och Arne Järtelius

UNGDOMSPROSTITUTIONEN I STOCKHOLM

- en intervjuundersökning

Detta är delrapport nr 13. Den har utarbetats på uppdrag av Stockholms kommuns utredning om social utslagning och ekonomisk brottslighet.

CANs bibliotek

2 6243 006 736

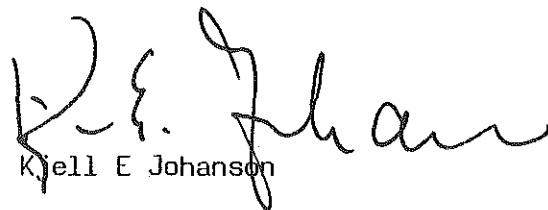
CANs BIBLIOTEK
Box 27302
102 54 STOCKHOLM

Observandum för journalister!

Denna intervjuundersökning har inte sänts till radio, press och TV. Orsaken är helt enkelt den att vi inte önskar någon publicitet kring detta material. Från flera håll omvittnas nämligen att då massmedia uppmärksammar prostitutionen i olika sammanhang ökar det negativa intresset och man har t o m kunnat registrera en viss tillströmning av nyfikna och unga flickor på vissa utsatta platser.

Rapporten är offentlig handling. Den överlämnas till kommunstyrelsen i Stockholm och kommer i övrigt att få en viss spridning bland politiska beslutsfattare, socialarbetare, fritidsledare, administratörer och andra.

Jag hoppas att journalister, som får ta del av denna rapport, respekterar vårt önskemål.

Kjell E Johanson

FÖRORD

I maj 1977 tillsatte Stockholms kommunstyrelse utredningen om social utslagning och ekonomisk brottslighet. Arbetet bedrivs inom tre delutredningar. En av dem gäller de olämpliga ungdomsmiljöerna. Inom ramen för denna planerades redan från början en särskild rapport om ungdomsprostitutionen. En intervjuundersökning bland skolungdomar förbereddes men kunde inte genomföras bl a till följd av viss tveksamhet från skolförvaltningens sida. Vi har ändå ansett dett angeläget att få fram ett material, som belyser ungdomsprostitutionen.

Föreliggande rapport baseras på några intervjuer. De intervjuade är personer, som i sitt arbete kommer i kontakt med olika former av prostitution. Genom deras uttalanden erhålles en bild av ungdomsprostitutionens former och omfattning i Stockholm.

I en annan av delutredningarna, den om organiserad ekonomisk brottslighet, kommer inom kort en större rapport om prostitutionen. För denna svarar Leif Persson och arbetet har bedrivits i samarbete med den statliga prostitutionsutredningen.

Kjell E. Johanson

INNEHÅLLSFÖRTECKNING	Sid
FÖRÖRD	3
INLEDNING	7
Vad gör man?	9
VEM ÄR DEN UNGA PROSTITUERADE?	12
Hur kommer man att börja sälja sina sexuella tjänster?	12
Vilka syften har man med sin prostitution?	13
Vilka utgör riskgrupper för prostitution?	14
Vilken ålder har den unga prostituerade?	15
Av vilka nationaliteter är de unga gatflickorna?	16
Hur är den unga gatflickans relation med skola och arbete?	16
Har den unga prostituerade hallick?	17
Hur ser den homosexuella pojkprostitutionen ut?	18
HUR SER UNGDOMSPROSTITUTIONEN UT?	21
VAR säljer man sina sexuella tjänster?	21
NÄR på dygnet går de unga flickorna på gatan?	22
HUR skiljer sig de yngre prostituerades verksamhet från de äldres?	22
Hurdant är sambandet mellan drog- och alkoholmissbruk och prostitution för de unga?	23
De ungas frekvens på gatan samt prognoser vad gäller prostitutionen långsiktigt.	24
FÖLJDER FÖR DEN PROSTITUERADE	26
Emotionella och sexuella?	26
Sociala följder?	27
SAMMANFATTNING	29
Vem är den unga prostituerade?	29
Hur ser ungdomsprostitutionen ut?	30
Följder för den prostituerade.	30

INLEDNING

Med ungdomsprostitution menar vi att ungdomar under 20 år säljer sina sexuella tjänster mot ekonomisk ersättning.

Med den korta tid - tre veckor - vi hade till vårt förfogande för den här undersökningen valde vi att som snabbaste och innehållsrikaste framgångsväg intervjua personer som i olika funktioner kommer i kontakt med prostituerade. De personer vi fann hade de mest aktuella erfarenheterna att förmedla var (i bokstavsordning):

- Leif Eriksson, polisens sedlighetsrotel
- Björn Jansson/Lars Edenberg, polisens centrala spaningsrotel
- Lars-Olof Karlsson, prostitutionsgruppen inom jourbyrån vid Stockholms socialförvaltning
- Hanna Olsson, sekreterare i den statliga prostitutionsutredningen
- Leif Persson, brottsutredare och sakkunnig i prostitutionsutredningen

De frågor vi med den här undersökningen försökt få besvarade är sådana som:

- Vad är ungdomsprostitution?
- Vilken omfattning har ungdomsprostitutionen?
- Vad innebär det att prostituera sig?
- Vilka är följderna för den prostituerade?
- Vad kan samhället göra?

Våra intervjufrågor finns redovisade nedan i form av mellanrubriker och varje sådant avsnitt avslutas med ett försök till sammanfattning. Avslutningsvis följer så en samlad bild av ungdomsprostitutionen i Stockholms kommun sådan våra intervjupersoner ser den.

Syftet med undersökningen har varit att försöka ge en aktuell bild av olika aspekter på ungdomsprostitution i Stockholms kommun.

Innan vi fyrar av vårt frågebatteri skulle vi vilja komma med några synpunkter på prostitutionen i allmänhet och ungdomsprostitutionen i synnerhet som inte ryms i frågorna ovan.

I sin bok "The prostitution papers" (här citerad efter "Mansbilder") ger Kate Millet en i vårt tycke mycket bra beskrivning av vad prostitution är. Där berättar två före detta prostituerade om sina upplevelser; om hur de ser på prostitutionens innehåll: I prostitutionen utnyttjas mannens sexuella nöd och kvinnans sociala. Ett ömsesidigt utnyttjande, men samtidigt ett övertag från mannens sida: han köper sig rätten till kvinnan för en stund och inte bara rätten till hennes kropp utan rätten till hennes själ likaså. Prostitutionen är det yttersta uttrycket för kvinnoförtryck.

I boken säger den prostituerade:

Det värsta med prostitutionen är att man inte bara tvingas sälja sin sexualitet utan också sin mänsklighet. Det är det allra värsta, att man faktiskt säljer sin egen mänskliga värdighet. Det är ett avtal som accepteras och när man accepterat ett avtal där man köps - då är man verkligen såld.

Den prostituerade K i boken menar att vad kunden väntar sig av de prostituerade är egentligen inte sex, utan förnedring. Han köper makt - makten över en annan människa - möjligheten att för en stund få råda över en annan människas vilja. För bara tio-femton dollar!

Millet menar att det gäller att se prostitutionen och pornografin - hela den sexuella industrin med sina karikerade kvinnobilder - som stelnade former för kvinnligt beteende. Det handlar inte om kvinnorna, utan om männen. Om deras onanistiska syn på samlaget, inte samlaget som en förening och ett uttryck för verklig gemenskap.

Från New York till Stockholm och den påötsligt - sett från gatan var ju detta ingen nyhet - uppblossande prostitutionsdebatten i svenska massmedier 1976/77.

Med samma förfäran som Låginkomstutredningen på 60-talet 'upp-täckte' fattigdomen så avslöjades nu hemska sanningar om köns-jämlikhetens och den sexuella frihetens Sverige. Prostitutionen - denna undervegetation i puritanska, ojämlika och kvinnoförtryckande samhällen - den fanns alltså även hos oss. (R-pocket 4/77)

Utredningen Social utslagning och ekonomisk brottslighet har bl a resulterat i häftet "Sex är inte någon känsla längre". Med hänvis-

ning till den ovan nämnda debatten konstaterar man där inledningsvis att den kan tolkas som att den verbala öppenheten kring sexualitet nu även omfattar prostitutionsfrågan. Vad speciellt gäller ungdomsprostitutionen menar man att det finns en risk att använda "nya" ord:

Sökarljusen sätts på vissa symptom på sociala problem, man fokuserar sig på ett ord, ungdomsprostitution, utan att söka den komplicerade verkligheten bakom. Man analyserar inte de samhälleliga faktorer, som gör att en grupp ungdomar drabbas speciellt hårt och att villkoren för många ungdomar är oro-väckande.

Vad gör man då från samhällets sida för att komma åt de ungdomar som prostituerar sig och de problem som sammanhänger med det?

Vad gör man?

På polisens centrala spaningsrotel arbetar fyra man enbart med frågor i anslutning till prostitution. Samma antal personer gör det inom jourbyråns prostitutionsgrupp. Grupperna samarbetar med varandra och de är eniga om att samarbetet fungerar mycket bra.

Studio 5 berömda/beryktade program på temat prostitution sändes 1976. En ökning kunde därefter märkas på gatan, "tjejerna stod på varandra" (Leif Persson). Björn Jansson hos polisen började då att bevaka gatan och 1978 utökades verksamheten med Lars Edenberg och 1979 med ytterligare två poliser. Samma år - 1979 - permanentades ett samarbete mellan polisen och socialbyråns prostitutionsgrupp, som då varit verksam i ett halvår. Innan dess hade polisen främst "fungerat som socialvårdare" och inriktat sin verksamhet på att få bort de yngsta flickorna från gatan. Man hade ungdomsslussen att vända sig till, vars personella insatser byggde på frivillighet och idealitet, och socialens jourbyrå, som dock hade stängt nattetid. Inom såväl polisen som prostitutionsgruppen arbetar man numera alltid två och två och vad gäller den senare gruppen i kombinationen en man och en kvinna. De är alla väl igenkända av de prostituerade, vilket man menar är en fördel. Samtliga betonar också att de ofta möts av förtroende hos gatflickorna, vilket bl a visar sig att de äldre tipsar dem då yngre flickor syns på gatan. Detta gör de dels av krassa konkurrensskäl, dels, menar de i alla fall själva, av socialt patos.

Polisens bevakning av gatan varierar, men prostitutionsgruppen finns alltid på plats då polisen är det. Prostitutionsgruppen täcker in 4-5 nätter i veckan samt fyra helger av sex. Passen ligger mellan 17-04 samt 10-20. Polisen och sociala har kommunikationsradiokontakt. Att polisen och de sociala är på plats samtidigt menar man vara en stor fördel. Detta dels då en flicka undrar något som har anknytning till den andra gruppens del av verksamheten och man då kan tillkalla varandra, dels då sociala t ex får se att en man försvinner in i en lägenhet med flickor och polisen då kan tillkallas för att ingripa. Åt andra hållet fungerar det så att man vinner tid och kan gå till aktion omedelbart genom att prostitutionsgruppen genast kan fatta beslut om omhändertagande av en flicka - hon ska då antingen placeras på fosterhem eller institution för en noggrann social utredning. En sådan utredning tar fyra veckor.

Förfarandet då man fått tag på en ung flicka på gatan är för prostitutionsgruppen följande:

Första gången har man ett ingående samtal med henne i det rum som står till gruppens förfogande på jourbyrån. (Man har länge sökt efter en större och lämpligare lokal utan att lyckas finna någon.) Är det bevisat att flickan prostituerat sig blir det alltid någon form av åtgärd. Man inleder då med en föräldrakontakt per telefon med flickan sittandes bredvid och låter det bra åker man hem med flickan och fortsätter samtalet där. Alternativt tar man hand om flickan för noggrann social utredning, enligt ovan, som utförs av den socialbyrå som är belägen i det område flickan bor. Prostitutionsgruppen brukar i dessa fall försöka hålla kontakt med såväl flickan som den aktuella socialassistenten, men i övrigt inskränker sig gruppens arbete till fältet/gatan.

En svårighet ligger i att få tag i lämpliga fosterhem till de äldre flickorna, då det dröjer länge innan man går in med barnavårdslagen på flickor över 18 år. Vad gäller de yngre flickorna arbetar man oerhört intensivt med dem. De ska bort från gatan och här tillgriper man om så behövs Bvl. På ungdomshemmen finns inga platser för flickorna och ungdomsvårdsskolor är gruppen negativ till. För att det ska bli fosterhemsplacering för flickan ska det till väldigt grava fel i hemmiljön.

Prostitutionsgruppen har hand om en egen handkassa ur vilken de

kan "pytsa på pengar som så behövs" då en flicka behöver pengar akut. Eftersom man är en fristående enhet inom jouren föredrar man självassina ärenden för politikerna.

Polisens och socialens ständiga utbyte av erfarenheter och dialog har inte mött några som helst negativa erfarenheter på gatan. Alla vet att vad den ena gruppen vet det vet också den andra.

VEM ÄR DEN UNGA PROSTITUERADE?

- Hur kommer man att börja sälja sina sexuella tjänster?

Leif Persson: De unga flickorna är nästan alltid flickhems klienter. Man hittar inga problemfria tjejer i den här svängen; de sitter antingen på flickhem, går på obs-kliniken i skolan eller liknande. Oftast har de en ganska lång sexuell historik, i bästa fall halvdålig, med många partners bakom sig. De har tidigt lärt sig att betrakta sexualitet som ett slags betalningsmedel och därför är steget till att börja ta betalt och gå på gatan inte så oerhört stort för dem. Sexualiteten är också ett sätt för dem att definiera sig som kvinna och de har upptäckt att det är ett argument som biter bra på grabbarna. Ofta har de varit med i gäng och legat litet hit och dit inom dem. De förstår inte sin egen sexualitet och deras eget utbyte sexuellt av prostitutionen kan man väl helt bortse ifrån. För de tjejer som är med i gäng där sexualitet spelar nämnda roll tror jag att risken för klassisk betalningsprostitution är ganska stor.

Hanna Olsson: Massmediala verklighetsförfalskningar och infallsvinklar bidrar. Antingen skriver man utifrån de sociala aspekterna i stort, i stället för att se till just den individuella flickan, eller så blir det ett slags glorifiering om att horan tjänar mycket pengar och lever i sus och dus.

Björn Jansson/Lars Edenberg: De unga flickorna kan få erbjud litet överallt. Speciellt de unga är ju oerhört eftertraktade av torskarna. Vi har märkt att var gång prostitutionen behandlas av massmedia ökar antalet tjejer på gatan. En del flickor har direkt hänvisat till någon artikel, film eller något TV-program. De går upp för att titta närmre på prostitutionen och får sedan genast erbjud. Även om de bara råkar passera de aktuella kvarteren i helt andra ärenden är torskarna på dem direkt. Vi vet också, att vissa restauranger försöker övertala unga flickor till att börja arbeta i t ex Spanien som gatflickor. Utanför diskotek händer det också att gubbarna stryker runt och väntar på att någon flicka ska komma ut, utanför Bobbadilla vet vi att det är så. Just där vet vi att man ägnat sig åt klädbyte på scenen, småtjejer får alltså byta kläder med varandra - alla kläder utom trosorna - och en sexuell atmosfär råder. Att restauranger, diskotek och andra lik-

nande ställen inte håller så noga på åldersgränserna för flickor gör också att de kommer i kontakt med en del män, som är intresserade av att betala henne för samlag. De unga flickorna som tagit steget och börjat gå på gatan tar oftast med sig en kompis upp, de känner sig tryggare så. Ibland är kompisen passiv, ibland turas de om att vara med torsken. På så sätt introducerar man sina kamrater, när kamraten själv börjat gå på gatan tar hon med en kompis upp o. s. v.

Lars-Olof Karlsson: (Framhåller vad Björn Jansson/Lars Edenberg sagt om kamratspridning samt massmedias inverkan.) Expressens två artiklar under hösten om en 13- respektive 15-årig flicka som prostituerade sig ledde till att det omedelbart blev en tillströmning av småflickor till stritan. De första gångerna går man upp av nyfikenhet, för att titta på de äldre gatflickorna och "mobba dem litet". Man lär sig samtidigt hur de går till väga då de tar kontakt med kunderna.

Leif Eriksson: Man behöver pengar och i sitt ungdomliga oförstånd tycker man att det här verkar vara ett lätt och snabbt sätt att få det. Ofta har man också en fästman som driver på, en hallick. Massmedia bidrar också, liksom kamraters snack om att "Igår gjorde jag en himla massa pengar! Ska du inte pröva...?".

Sammanfattning: Samtliga utom en av intervjupersonerna (fortsättningsvis kallade i.p.) framhåller att massmedial behandling av prostitution ökar tillströmningen av unga flickor på gatan. Kamraters betydelse sägs av samtliga i.p. vara stor intill avgörande. En i.p. menar också, att flickorna redan genom mentaliteten i det gäng de är med i lärt sig betrakta sex som ett slags betalningsmedel och en annan att småflickor kan få anbud av män till betalning för samlag litet överallt, t ex utanför de diskotek och restauranger där man vet att unga flickor går.

- Vilka syften har man med sin prostitution?

Leif Persson: Huvudsakligen är syftet ekonomisk vinning, men även att tillfredställa sin nyfikenhet över gatflicks-livet samt ett behov av spänning. Därtill kan man som prostituerad definiera sig som vuxen, tycker de, och kanske kan det även spela in att dessa oftast emotionellt utsultna flickor för en stund kan uppleva att

någon är beroende av dem och attraherade av dem.

Hanna Olsson: Ekonomisk vinning uteslutande. Man tillägnar sig sedan en konsumistisk livsstil.

Björn Jansson/Lars Edenberg: Man vill ha mycket pengar för att kunna köpa en massa kläder och liknande.

Lars-Olof Karlsson: (Samma svar som Björn Jansson/Lars Edenberg.)

Leif Eriksson: Ekonomisk vinning.

Sammanfattning: Samtliga i.p. menar att flickornas syfte är ekonomiskt. En i.p. menar också att man tillfredsställer en nyfikenhet och ett spänningsbehov samt känner sig vuxen genom att vara prostituerad.

- Vilka utgör riskgrupper för prostitution?

Leif Persson: Min tes är att de är desamma som de alltid varit, flickhemsklientel och flickor med sociala problem. Samma kategori visar socialläkare Takmans undersökning från 50-talets Stockholm upp. För andra tjejer tror jag att tröskeln är oerhört hög till att prostituera sig.

Hanna Olsson: Orsakerna till att man börjar är individuellt varierade och det går inte att tala om några speciella riskgrupper eftersom man inte kan urskilja något mönster. Men ofta ligger kontaktlöshet i olika former, brist på en fungerande vuxenrelation, skilsmässa eller liknande bakom samt en allmän tomhet och kärleksbrist i tillvaron.

Björn Jansson/Lars Edenberg: De kommer från alla samhällsklasser och sociala miljöer. Hennes känslomässiga kvaliteter går däremot utanför vår bedömning. Puberteten kan ha en avgörande inverkan genom att man då inte vill lyssna till föräldrarna utan ta sitt liv i egna händer. Ändå är vi, efter samtal med flickorna, av den mening att man egentligen vill att man bryr sig om dem och ställer krav på dem.

Lars-Olof Karlsson: (Instämmer i Björn Jansson/Lars Edenbergs svar.)

I vissa gäng ser man upp till en flicka som prostituerar sig och det gör givetvis att de andra också vill pröva på, plus att det sporrar henne som redan börjat. Oftast har man också problem av olika slag bakom sig. Påfallande ofta har flickorna haft en bristande kontakt med sin far, de har inte kunnat tala med honom och liknande. Brist på kroppskontakt och ömhet i hemmet tycks också gå igen hos många flickor. Vi har också hört från flera håll att flickorna i raggargängen körs ut på gatan av sina pojkvänner för att ordna pengar till bensin. Men vi har inte kunnat följa upp det, delvis för att det är så svårt att komma in i dessa gäng.

Leif Eriksson: Ofta sitter flickorna på hem eller kommer från fosterhem och det är vanligt att deras barndom över huvud taget varit dålig.

Sammanfattning: Kontaktlöshet och brister i hemmet omtalas av samtliga i.p. Två i.p. säger också att en del av flickorna redan då de börjar gå på gatan bor på flickhem eller i fosterfamilj. Dålig relation till framför allt fadern menar en i.p. kunna spela in samt kamraters inverkan.

-Vilken ålder har den unga prostituerade?

Leif Persson: Ungefär 300 kvinnor går på gatan någorlunda frekvent under 1 år. Av dem är sannolikt mindre än 1 % under 15 år och 2 % under 18 år - den första procenten är då inkluderad. Går vi upp till 20 år är c:a 10 % av det totala antalet under det. Genomsnittsåldern för den prostituerade som går på gatan är ungefär 23 år. Men samtliga siffror är osäkra, eftersom materialet är så litet och man inte har undersökt det här så länge.

Björn Jansson/Lars Edenberg: Från 11 år och uppåt. Den yngsta vi hittat som var relativt aktiv var 12 år. Vi frågade henne varför hon sysslade med det här och hon svarade "Jag vill att farbror'n ska vara i pappas ställe". Ju äldre åldrar vi går till desto vanligare är de på gatan. Vi ingrep 1978 mot 25 flickor under 20 år och året därpå mot 20.

Lars-Olof Karlsson: Av de underåriga är det mest 14-15-åringar, sedan tycks det vara ett hopp till 18-åringarna, av någon anledning. Då de har fyllt 18 tror de ofta att de får göra som de vill

handel in i bilden, samtidigt som han isolerar henne totalt från såväl hennes egna som hans vänner. Därigenom blir hon mer och mer beroende av mannen och gör till sist allt för att "vinna hans kärlek", som hon tror. Detta hennes starka beroende av honom gör att det kan vara oerhört svårt att fälla en hallick för koppleri. Det enda bevis man har är ofast flickans vittnesbörd och trots misshandel såväl fysiskt som psykiskt vägrar hon ibland att vittna, eftersom hon ännu är kär i mannen och tycker synd om honom.

Lars-Olof Karlsson: (Ger samma svar som Björn Jansson/Lars Edenberg - de yngsta har vanligen inte hallick. De äldre är oftast starkt bundna till sin fästman/hallick.) Materialet är ännu alltför litet i Stockholm för att man ska kunna uttala sig med bestämdhet. Malmöprojektet som sysslar med prostitutionsfrågan menar dock, att bakom varje flicka ligger någon form av hallick.

Leif Eriksson: De yngsta har oftast ingen hallick, men de äldre har en fästman som oftast är utländsk och vanligen grek. Medan flickvännen går på gatan för att sedan ge honom merparten av pengarna sitter han på restaurang med någon annan kvinna som han bjuder flott - på flickvännens bekostnad.

Sammanfattning: I.p. är eniga om att man i regel inte har hallick om man är under 17-18 år, men samtliga i.p. som uttalar sig om förhållandet för de något äldre prostituerade säger att de då ofta har en utländsk fästman som fungerar som hallick. Man är också eniga om den prostituerades starka bindning till honom.

- Hur ser den homosexuella pojkprostitutionen ut?

Leif Persson: Tidigare förekom bög-prostitution mycket på Centralen, men efter polisens ingripande 1977 har den minskats avsevärt. Då åtalades en hel del av torskarna och verksamheten stördes. Betalningen för pojkarna är oerhört låg; då låg den på en tia eller ett paket cigaretter. Omfattningen av bög-prostitutionen varierar ganska kraftigt i perioder och är lätt att störa.

Hanna Olsson: Den formen av prostitution är inte ett lika stort problem som den heterosexuella. Under 50-talet hettade dock debatten i Sverige kring den på samma sätt som den idag gör kring kvinnoprostitutionen. Den pojkprostitution som finns florerar

främst på Centralen och spelhallen Alexander Lucas vid Hötorgets tunnelbaneuppgång. Men även på badinrättningar förekommer det att männen får sig ett snabbt ligg. Jag menar att det är en manskultur också i den homosexuella världen i den meningen att man ser varandra som könsobjekt, precis som torsken som går till gatflickor betraktar henne.

Björn Jansson/Lars Edenberg: 1977 hittade vi på Centralen 12 småpojkar som utnyttjades sexuellt. De yngsta var åtta år. Pojkarna var skolskolkäre, drev omkring på stan och hängde vid flipperspel och i spelhallar. Oftast tas de homosexuella kontakterna just på sådana platser. Efter vårt ingripande då har vi inte sett några riktigt unga pojkar. De vi då ingrep mot hade i flera fall andra bakomliggande sociala problem som redan tidigare aktualiserat tal om omhändertagande. Pojkarna råkar oftast in i prostitutionen genom rena tillfälligheter. De får förslag av äldre homosexuella och de 150 - 200 kronor som de erbjuds räcker till mycket flipperspel och MacDonal'd's, vilket ofta utgör dessa pojkars intressen. Vi hade då en del tips om att pojkprostitution skulle florera på Alexander Lucas, men vi hann aldrig följa upp dem. Ett annat ställe är spelhallarna på Gröna Lund.

Lars-Olof Karlsson: Den homosexuella prostitutionen är oerhört svår att komma tillrätta med. Förutom på Centralen och spelhallar florerar den kring Klara Norra Kyrkogata och Gamla Brogatan. Där passerar ju en väldig massa ungar, eftersom det är mycket boutiqueer på de gatorna, och det gör att det är omöjligt att säga vilka som är ute i vilka ärenden. För att ingripa måste man därför nästan ta dem på bar gärning, eftersom pojken vanligen hävdar att han är homosexuell och att det är en ekonomisk sexuell relation han har med mannen. De prostituerade pojkarna är något äldre än flickorna, runt 16-18 år. Deras pris är något lägre än gatflickornas. Det enda vi kan göra och gör, är att köra iväg dem från de miljöer som vi bedömer som ohälsosamma för dem. Stöter vi på dem i sådana miljöer alltför många gånger tar vi kontakt med föräldrarna och sociala myndigheter på samma sätt som vi gör det med flickorna. En aspekt av den homosexuella prostitutionen är, att ganska många pojkar har homosexuella relationer i 14-15-årsåldern, då de har det svårt med könsidentifieringen. Då de så kanske börjar tjäna pengar på det här får många för sig att de är homosexuella. Det är ju också ofta lättare för pojkar i den åldern att få kontakt med män än med flickor. Första gången

handel in i bilden, samtidigt som han isolerar henne totalt från såväl hennes egna som hans vänner. Därigenom blir hon mer och mer beroende av mannen och gör till sist allt för att "vinna hans kärlek", som hon tror. Detta hennes starka beroende av honom gör att det kan vara oerhört svårt att fälla en hallick för koppleri. Det enda bevis man har är ofast flickans vittnesbörd och trots misshandel såväl fysiskt som psykiskt vägrar hon ibland att vittna, eftersom hon ännu är kär i mannen och tycker synd om honom.

Lars-Olof Karlsson: (Ger samma svar som Björn Jansson/Lars Edenberg - de yngsta har vanligen inte hallick. De äldre är oftast starkt bundna till sin fästman/hallick.) Materialet är ännu alltför litet i Stockholm för att man ska kunna uttala sig med bestämdhet. Malmöprojektet som sysslar med prostitutionsfrågan menar dock, att bakom varje flicka ligger någon form av hallick.

Leif Eriksson: De yngsta har oftast ingen hallick, men de äldre har en fästman som oftast är utländsk och vanligen grek. Medan flickvännen går på gatan för att sedan ge honom merparten av pengarna sitter han på restaurang med någon annan kvinna som han bjuder flott - på flickvännens bekostnad.

Sammanfattning: I.p. är eniga om att man i regel inte har hallick om man är under 17-18 år, men samtliga i.p. som uttalar sig om förhållandet för de något äldre prostituerade säger att de då ofta har en utländsk fästman som fungerar som hallick. Man är också eniga om den prostituerades starka bindning till honom.

- Hur ser den homosexuella pojkprostitutionen ut?

Leif Persson: Tidigare förekom bög-prostitution mycket på Centralen, men efter polisens ingripande 1977 har den minskats avsevärt. Då åtalades en hel del av torskarna och verksamheten stördes. Betalningen för pojkarna är oerhört låg; då låg den på en tia eller ett paket cigaretter. Omfattningen av bög-prostitutionen varierar ganska kraftigt i perioder och är lätt att störa.

Hanna Olsson: Den formen av prostitution är inte ett lika stort problem som den heterosexuella. Under 50-talet hettade dock debatten i Sverige kring den på samma sätt som den idag gör kring kvinnoprostitutionen. Den pojkprostitution som finns florerar

främst på Centralen och spelhallen Alexander Lucas vid Hötorgets tunnelbaneuppgång. Men även på badinrättningar förekommer det att männen får sig ett snabbt ligg. Jag menar att det är en manskultur också i den homosexuella världen i den meningen att man ser varandra som könsobjekt, precis som torsken som går till gatflickor betraktar henne.

Björn Jansson/Lars Edenberg: 1977 hittade vi på Centralen 12 småpojkar som utnyttjades sexuellt. De yngsta var åtta år. Pojkarna var skolskolkare, drev omkring på stan och hängde vid flipperspel och i spelhallar. Oftast tas de homosexuella kontakterna just på sådana platser. Efter vårt ingripande då har vi inte sett några riktigt unga pojkar. De vi då ingrep mot hade i flera fall andra bakomliggande sociala problem som redan tidigare aktualiserat tal om omhändertagande. Pojkarna råkar oftast in i prostitutionen genom rena tillfälligheter. De får förslag av äldre homosexuella och de 150 - 200 kronor som de erbjuds räcker till mycket flipperspel och MacDonal'd's, vilket ofta utgör dessa pojkars intressen. Vi hade då en del tips om att pojkprostitution skulle florera på Alexander Lucas, men vi hann aldrig följa upp dem. Ett annat ställe är spelhallarna på Gröna Lund.

Lars-Olof Karlsson: Den homosexuella prostitutionen är oerhört svår att komma tillrätta med. Förutom på Centralen och spelhallar florerar den kring Klara Norra Kyrkogata och Gamla Brogatan. Där passerar ju en väldig massa ungar, eftersom det är mycket boutiques på de gatorna, och det gör att det är omöjligt att säga vilka som är ute i vilka ärenden. För att ingripa måste man därför nästan ta dem på bar gärning, eftersom pojken vanligen hävdar att han är homosexuell och att det är en ekonomisk sexuell relation han har med mannen. De prostituerade pojkarna är något äldre än flickorna, runt 16-18 år. Deras pris är något lägre än gatflickornas. Det enda vi kan göra och gör, är att köra iväg dem från de miljöer som vi bedömer som ohälsosamma för dem. Stöter vi på dem i sådana miljöer alltför många gånger tar vi kontakt med föräldrarna och sociala myndigheter på samma sätt som vi gör det med flickorna. En aspekt av den homosexuella prostitutionen är, att ganska många pojkar har homosexuella relationer i 14-15-årsåldern, då de har det svårt med könsidentifieringen. Då de så kanske börjar tjäna pengar på det här får många för sig att de är homosexuella. Det är ju också ofta lättare för pojkar i den åldern att få kontakt med män än med flickor. Första gången

är det ofta tillfälligt och slumpmässigt, men pengarna de får är snabbförtjänta och går åt till spelautomaterna och inte sällan följs den första gången av en andra.

Leif Eriksson: Pojkprostitutionen förekommer främst på Centralen, inte så mycket på Alexander Lucas, vilket man tidigare trott. Pojkarna är mellan 14 och 20 år och inte sällan invandrare. Ofta får de veneriska sjukdomar av prostitutionen. En del av dem är homosexuella som inte vågar erkänna sin homosexualitet och denna väg får ett "alibi" för att de är tillsammans med män.

Sammanfattning: Samtliga i.p. är eniga om att pojkprostitutionen förekommer främst på Centralen samt i anslutning till spelhallar. Tre i.p. framhåller speciellt spelhallen Alexander Lucas vid Hötorgets tunnelbaneuppgång, men en fjärde menar att det är felaktigt. Ett par i.p. säger att pojkarna genomsnittligen är något äldre än de prostituerade unga flickorna samt att deras pris är lägre. Pojkprostitutionen har minskats efter polisens ingripande på Centralen 1977, menar tre i.p. Den är svår att komma tillrätta med, enligt en i.p, men en annan motsäger detta och tror att den är lätt att störa.

HUR SER UNGDOMSPROSTITUTIONEN UT?

- VAR säljer man sina sexuella tjänster?

Leif Persson: Endast på gatan - annat är ytterst sällsynt. De unga följer med kunderna hem eller håller till i bilar, på rivningstomter, parkeringsplatser eller i någon portgång o s v. Ofta går man inte direkt på de kända stråken, utan håller sig litet off-side kring dem. Kanske finns det ett fåtal som håller på med lägenhetsprostitution.

Hanna Olsson: Endast på gatan.

Björn Jansson/Lars Edenberg: Huvudsakligen på gatan. Troligen finns det ett mörkertal för dem som ägnar sig åt lägenhetsprostitution, speciellt ute i förorterna. Då går man vanligen hem till kunden, men det är säkerligen ett fåtal som inte håller sig på stritan. Det tycks bli vanligare att man åker till en annan stad för att på så vis minska risken för att bli identifierad som gatflicka i sin hemstad.

Lars-Olof Karlsson: (Instämmer i Björn Jansson/Lars Edenbergs svar), Gatorna är kvarteret Malmskillnadsgatan - Mäster Samuelsgatan - Brunkebergstorg, samt även Valhallavägen - Jungfrugatan och Karlavägen.

Leif Eriksson: På gatan, Centralen och porrklubbar. De som håller till på porrklubbar börjar oftast som poseringsflickor men övergår sedan till prostitution för att det ger mera pengar. En del flickor raggas också upp en kundkrets på stritan för att sedan försvinna med den till en lägenhet hon håller, eftersom upptäckrisken, som för de unga är stor på stritan, kan minskas på det viset.

Sammanfattning: Samtliga i.p. säger att den unga prostituerade håller till huvudsakligen, eller endast, på gatan. De som menar att det även finns andra aktuella platser syftar på lägenhetsprostitution samt, i ett fall, på porrklubbar och Centralen. Två i.p. påtalar att det blir allt vanligare att den prostituerade åker till en annan stad då hon ska sälja sig för att därigenom minska risken att bli igenkänd.

- NÄR på dygnet går de unga flickorna på gatan?

Leif Persson: Från ungefär klockan 11 till klockan 15, alltså innan den riktiga rusningstiden.

Hanna Olsson: Dygnet runt.

Björn Jansson/Lars Edenberg: Under tidiga eftermiddagar, kl 13-15 ungefär.

Lars-Olof Karlsson: (Svarar som Björn Jansson/Lars Edenberg).

Leif Eriksson: Dygnet runt.

Sammanfattning: Tre i.p. svarar tidiga eftermiddagar, varav en även avser ett par timmar av förmiddagen. De två övriga i.p. menar att man säljer sig dygnet runt.

- HUR skiljer sig de yngre prostituerades verksamhet från de äldres?

Leif Persson: De äldre är rena reklampelarna för RFSU, men de yngre har inga begrepp om skyddsmedel. Dessutom har de äldre en helt annan teknik; de tvättar kundens könsorgan, masturberar sedan åt honom och till sist låter de hans utlösning komma i sig - så snabbt som möjligt. De yngre har inga begrepp om det heller, utan blir mer regelrätt "påsattna" i gammeldags bemärkelse. Ofta förekommer litet halvsadistiska varianter och flickorna kan råka ut för ganska omfattande sexuella upplevelser. Lockelsen för kunden ligger ju just i att det är mer eller mindre en liten unge han ligger med. Flickorna har inte heller samma teknisk proffsen vad gäller sättet att knyta kontakt med en kund. Slutligen tar de ofta mindre betalt, 100 - 200 kronor för samlag, mot ordinarie 300 kronor. De har heller inte den prislista som de äldre, vilka tar betalt extra för allt som avviker från det strikta samlaget.

Björn Jansson/Lars Edenberg: Småtjejerna är så otroligt eftertraktade, vilket gör att de försvinner med en torsk efter oftast bara 5 - 10 minuter. De använder inget skyddsmedel, vilket gör att de ibland får könssjukdomar. De håller också lägre pris än de äldre - trots att de egentligen skulle kunna hålla ett betydligt högre än dessa. Torskarna är beredda att betala upp till tusen kronor för en liten 13-åring.

Lars-Olof Karlsson: Utöver Björn Jansson/Lars Edenbergs svar till-
lägger man, att prostitutionsgruppen nu ska gå ut till bl.a. S:t
Görans Sjukhus könspoliklinik med information om sin verksamhet,
för att även på så sätt kunna nå de unga gatflickorna.

Sammanfattning: De tillfrågade i.p. säger samtliga, att de unga inte
använder skyddsmedel samt att de håller lägre pris än de äldre pro-
stituerade gör. Därtill menar två i.p. att de försvinner från stri-
tan efter endast 5-10 minuter, eftersom de är så eftertraktade
bland kunderna.

- Hurdant är sambandet mellan drog- och alkoholmissbruk och prosti-
tution för de unga?

Leif Persson: Dessa tjejer ligger i regel av sociala skäl även i
riskzonen för missbruk. Det finns ett samband i båda riktningarna;
man börjar med missbruk och sedan tillkommer prostitution och vice
versa, och därtill är ju ett missbruk oftast direkt relaterat till
hur mycket pengar man har. Har man mycket pengar missbrukar man
mer. Går man på gatan och är missbrukare cementeras ofta missbruket
för den tid då man har pengar. Men en missbrukare är ju inte en
missbrukare sju dagar i veckan och för all evighet, så det är inget
kontinuerligt.

Hanna Olsson: Oftast är man missbrukare först och börjar med pro-
stitution sedan för att kunna finansiera sitt missbruk.

Björn Jansson/Lars Edenberg: Ytterst få av de unga missbrukar narko-
tika. Däremot dricker de litet vin för att "stärka sig" innan de
ger sig ut på stritan.

Lars-Olof Karlsson: Väldigt få av de unga går på knark. Man dricker
en del vin. De som säljer sig för knark gör det ofta i pundargängen.
Centralstimulerande medel är ju även sexuellt stimulerande, därför
går det lätt för dem att sälja sin kropp mot knark inom de gängen.

Leif Eriksson: Sambandet fungerar i båda riktningarna. En del av
gatflickorna börjar gå på knark efter ett tag då de är alltför äck-
lade av vad de gör. Många narkomaner går också på gatan för att få
ihop tillräckligt med pengar till knarket. Efter hur lång tid man
blir missbrukare - om man blir det alls - är helt relaterat till

hur starkt psyke man har. Det är oerhört varierande och de unga flickorna idag är inte missbrukare. De har hållt på för kort tid för det, men om prostitutionen sprider sig nedåt i åldrarna är det risk för att vi har knarkande gatflickor i de lägre tonåren så småningom.

Sammanfattning: Tre av i.p. är eniga om att sambandet prostitution - droger fungerar i båda riktningarna. Samma antal säger också, att de unga prostituerade som regel inte är missbrukare. En av i.p. betonar dock, att den kategori flickor som börjar gå på gatan i regel också ligger i riskzonen till att bli missbrukare.

- De ungas frekvens på gatan samt prognoser vad gäller prostitutionen långsiktigt.

Leif Persson: Insatserna är ganska enstaka, av det enkla skälet att de inte kan gå däruppe frekvent någon längre tid innan de blir upptäckta. Sedan tror jag inte att de har intresse av det heller; det är nyfikenheten som driver dem dit och då det tjänat ihop några hundra är de nöjda. De har de inte som reguljär sysselsättning. Normalt går det också långa perioder mellan de tillfällena då de går på stritan, från någon vecka och upp till en månad. Jag tror inte att de kommer att förbli prostituerade. Över huvud taget är omsättningen på de prostituerade som går på gatan väldigt hög - de med 10 - 15 års "yrkesvana" hittar man på massageinstitut och bordeller och det är mycket ovanligt att dessa unga gatflickor övergår dit. Men det är svårt att säga och självklart är steget lätt att ta till att sälja sig igen om hon senare i livet råkar in i en akut penningknipa. De som kommer att bli socialt utslagna, sannolikt ganska många av de här flickorna, kommer kanske att ha fnaskeri som en väsentlig deltidssyssla.

Hanna Olsson: Frekvensen är väldigt varierande. De som är mer frekventa och systematiska är framför allt de som har något bakomliggande skäl till sin prostitution, typ knark eller en hallick eller "vanliga" ensamman mammor som går ut någon timme på eftermiddagen. En del slutar efter någon månad, andra håller på långt upp i medelåldern.

Björn Jansson/Lars Edenberg: Det är mycket infrekvent, det kan gå veckor emellan. De flesta kvinnor har en oerhört hög tröskel att

ta sig över innan de prostituerar sig. Är steget väl taget är det kanske lätt att ta det igen efter några år, men det är svårt att förutsäga.

Lars-Olof Karlsson: De unga går ytterst sporadiskt på gatan. Där till tror jag att vi fyra i prostitutionsgruppen tillsammans med dem i polisens prostitutionsgrupp har lyckats skrämna iväg en avsevärd mängd så att de aldrig vågar komma tillbaka. Då de väl tar steget och går upp på stritan för att kolla hur det är där blir de ju livrädda då någon hoppar fram och börjar läsa barnavårdslog och dra skräckhistorier om vad som kan hända dem. Jag betraktar det som förebyggande socialvård.

Leif Eriksson: Jag tror att man generellt kan säga att prostitutionen kommer att öka alltmera och gå allt längre ned i åldrarna så länge det inte är straffbart. Nu är det en liten del av prostitutionen som helhet, men det kommer det inte att vara länge till.

Sammanfattning: Fyra i.p. är eniga om att flickornas frekvens på stritan är oerhört sporadisk samt att långa tider kan förlöpa mellan prostitutionstillfällena. Tre i.p. tror att risken för återfall i prostitution är stor. En i.p. menar att det förebyggande arbete man idag bedriver på gatan, genom att skrämna bort de unga, fungerar förebyggande så de aldrig vågar komma tillbaka. En i.p. menar, slutligen, att prostitutionen kommer såväl att öka som gå nedåt i åldrarna genom att det inte är straffbart.

FÖLJDER FÖR DEN PROSTITUERADE

- Emotionella och sexuella?

Leif Persson: De är antagligen enormt varierande.

Hanna Olsson: Genom att hon är tvungen att ta avstånd från det hon håller på med och skydda sig från mannen blir hon främmande för sig själv. Hela prostitutionen fungerar som en avläsare på situationen i samhället. Den är den gigantiska bluffen om den presterande manligheten. Horan är en projicering av manliga önskedrömmar och hon svarar upp till den genom att t o m simulera orgasm. Prostitution har i n g e n t i n g att göra med sex för kvinnans del och om torskarna fick det klart för sig skulle kanske hela myten spricka. Massmedia förvärrar situationen genom artiklar om hur små flickor går på gatan för att få ihop till kläder, en ponny eller liknande. Det är så vansinnigt att ta upp problemet så - det ligger ju på ett helt annat och oerhört mycket djupare plan! Dessutom leder det till att mannen, torsken, blir hennes välgörare genom att bidra med sina pengar till hennes ponny. Han köper sig helt fri från moraliskt ansvar. För att hjälpa dessa flickor måste man se till den individuella flickans livssituation och bakgrund. En del far väldigt illa, andra inte och en del mitt emellan. Men otvivelaktigt ger dubbelheten som ligger i detta att man inlåter sig på något man egentligen inte vill delta i emotionella och sexuella skador. Flickan blir alienerad från män, kommer att se sex som något man tar betalt för och mannen som ett könsobjekt - på samma sätt som han ser henne som det. Det föder en cynism och det finns inget utrymme för sex i normal form.

Björn Jansson/Lars Edenberg: Vid den första kontakten vi har med flickorna säger de alltid att "Jag far inte illa, jag kan koppla ifrån mina känslor" och bara det är ju ett tecken på att de inte kan det. Då man däremot talat med dem ett tag, framför allt de som hållit på en tid, medger de att det är s j ä l v k l a r t att man tar skada. När de sedan ska älska med sin fästman fungerar ingenting - även om de då slutat gå på gatan för årtal sedan.

Lars-Olof Karlsson: Självklart blir de skadade. Även kvinnor som lagt av för 10 - 12 år sedan kan ha det oerhört svårt att etablera ett normalt sexuellt förhållande. Deras självkänsla är därtill obe-

fintlig - den finns över huvud taget inte. De är så oerhört ångestladdade - inte minst av rädsla för att bli igenkänd som gammal hora sedan de lagt av. Bara att leva med det i ett förhållande där killen inte vet om att hon gått på gatan kan ruinera förhållandet helt. De mår så dåligt att man ibland bara vill sätta sig i ett hörn och gråta då man talat med dem...

Leif Eriksson: Jag tror att det varierar oerhört mycket från flicka till flicka.

Sammanfattning: Två av i.p. tror att de emotionella följderna varierar från flicka till flicka. De tre övriga menar att de otvivelaktigt blir såväl emotionellt som sexuellt skadade och att dessa skador kan komma att sitta i för många år framåt.

- Sociala följder?

Leif Persson: Slutar de i tid kan det kanske gå bra, men för många av dem kommer det troligen att gå snett.

Hanna Olsson: Hon lever ju ett marginalliv och är utstött från normaliteten. Det kan vara oerhört svårt att återkomma, att upprätta meningsfyllda relationer med andra människor. Den prostituerade lever ett skenliv på många plan och för att upprätta ett annat liv måste hon ha en väldig hjälp och stöttning och något med en helt ny innebörd för henne måste komma till. Man måste ta hennes liv på allvar och hjälpa henne inte minst på det praktiska planet. Flickorna har ofta ingen ekonomisk verklighetsförankring och behöver hjälp med alla de viktiga grundpelarna, t ex arbete och bostad. Samhället reagerar inför en gatflicka på två sätt: Med en liberal laissez faire-attityd eller med en skärrad upphaussning. Bägge attityderna är ett svar på den reagerandes egen attityd till sexualitet. Vad man bör göra är att inta ett balanserat och sakligt förhållningssätt och för att kunna det måste man göra upp med sina egna fördomar. Man måste ta reda på exakt vad hennes prostitution inneburit för henne, hur länge den pågått, vad som fick henne att börja etc. Man måste verklighetsförankra det genom att inse att alla ansatser till prostitution är varningssignaler för att något alldeles uppenbart är fel. Det borde gälla för kunden också.

Lars-Olof Karlsson: De blir prickade och kommer i alla papper som

hör till då man kommer i kontakt med barnavårdsnämnden. Slutar de i tid kan det kanske gå bra, men ångesten sitter säkert i längre. Hela samhällets syn på prostitution är ju så skev; det är nästan litet tufft och spännande att vara kund men flickan ser man på rent fördömande.

Sammanfattning: Två av i.p. menar att det kan gå bra för dem om de slutar i tid. En i.p. menar att de behöver ett stort stöd inte minst med det rent praktiska. Två i.p. betonar också samhällets skeva syn på den prostituerade.

SAMMANFATTNING

De flesta undersökningar av den här typen brukar avslutas med en mer eller mindre strömlinjeformad och lättsmält sammanfattning. En risk med det är, att många tar del endast av den och ger sig inte tid till en genomläsning av hela undersökningen. Det är därför med viss tvekan vi gjort denna sammanfattning.

Vem är den unga prostituerade?

De intervjuade personerna (ip) menar att den massmediala behandlingen av prostitutionen ökar tillströmningen av unga flickor på gatan. De kommer oftast dit med en kamrat som ibland redan är prostituerad. Mentaliteten i de gäng där många av de prostituerade flickorna är med spelar också in.

Flickornas syfte med att prostituera sig är huvudsakligen ekonomiskt. En av våra i.p. menar att det också kan vara ett sätt att identifiera sig som kvinna.

De flickor som är i riskzonen för att bli prostituerade kommer ofta från hem där kontakten med föräldrarna, enligt en i.p. framför allt fadern, är bristfällig. Ibland kommer de från fosterhem, flickhem eller liknande.

Beträffande flickornas ålder anger en i.p. att på ett år går ca 30 stycken som är under 20 år på gatan. En annan i.p. säger att under 1978 företogs ingripanden mot 25 flickor under samma ålder och år 1979 var motsvarande siffra 20.

De flesta av flickorna är svenskor med ett mindre inslag finskor. Vad gäller arbetslöshetens inverkan är meningarna delade. Någon tror att den är stor, en annan menar att många av de prostituerade har arbete.

I regel har flickorna under 17-18 år inte hallick. De som har det har oftast en mycket stark emotionell bindning till honom.

Pojkprostitution förekommer främst på Centralen, samt i anslutning till en del spelhallar.

Hur ser ungdomsprostitutionen ut?

Den prostituerade flickan håller huvudsakligen eller endast till på gatan. Någon i.p. menar att det även förekommer lägenhetsprostitution samt porrklubbsarbete bland de unga. Två i.p. påtalar att det blir allt vanligare att flickorna "arbetar" i en annan stad än den de bor i för att minska upptäcktsrisken. Flickorna går på gatan under förmiddagen och eftermiddagen. Under rusningstiden är risken för upptäckt av Björn Jansson/Lars Edenberg eller Lars-Olof Karlsson alltför stor. Ett par i.p. tror dock, att det finns unga på gatan dygnet runt.

Till skillnad från de äldre prostituerade använder de unga sällan skyddsmedel. De håller ofta också ett lägre pris än de äldre. Flickorna är i regel inte alkohol- eller narkotikamissbrukare. En i.p. menar dock att den kategori flickor som börjar gå på gatan ofta ligger i riskzonen för missbruk.

De ungas frekvens på gatan är mycket sporadisk. Beträffande risken för återfall i prostitution för den flicka som lagt av tror man att risken är stor. En i.p. menar att det är troligt att prostitutionen sprider sig nedåt i åldrarna som att den ökar, eftersom det inte är straffbart att prostituera sig.

Följder för den prostituerade.

De flesta av våra i.p. säger att det otvivelaktigt följer stora emotionella och sexuella skador av prostitution och att dessa skador kan komma att sitta i under många år. Ett par av i.p. menar att det varierar från individ till individ.

De sociala följderna av prostitution är också varierande; i.p. tror att de kan bli ringa om flickorna slutar i tid. En i.p. betonar vikten av att flickorna ges ett stort stöd. Samhällets ofta skeva och fördömande syn på den prostituerade framhålls också.

Rapp
490
9/1/83